

Μην περιμένεις να βρεις τον εαυτό σου για να ξεκινήσεις...

/ [Γενικά](#)

Περιμένεις μέρες, μήνες, χρόνια, σε ένα στημένο ραντεβού. Δεν ήρθε ακόμη. Δεν φάνηκε. Άργησε πολύ, τόσο που μάτωσαν τα μάτια στην αναμονή, τόσο που ράγισε η καρδιά στην προσμονή.

Θα στο πω εγώ κι ας πονέσεις. Δεν θα έρθει... Μην περιμένεις...

Όχι γιατί σε απορρίπτει. Αλλά γιατί δεν μπορεί να έρθει. Δε στο υποσχέθηκε, ποτέ. Εσύ το φαντάστηκες, εσύ είχες ανάγκη να το πιστέψεις.

Δεν θα έρθει ποτέ εκείνος ο **εαυτός** που περιμένεις χρόνια στο ραντεβού.

Δεν θα έρθει ποτέ η μέρα όπου θα εμφανιστεί εντός σου ένας **εαυτός** καλοντυμένος, τέλειος, άψογος, αναμάρτητος, απεγάδιαστος. Όχι δεν θα 'ρθει. Δεν μπορεί να έρθει, γιατί απλά δεν υπάρχει.

Το ξέρω, στο είπαν, το άκουσες, το ήθελες και εσύ κατά βάθος, σαν άλλοθι σαν δικαιολογία, για να μην ξεκινήσεις ποτέ το ταξίδι. Ίσως κάποιοι που παίζουν με τις καρδιές των άλλων, να στο υποσχέθηκαν.

Ξέχασε τους όλους. Και πάρε την απόφαση εσύ να τον βρεις. Εσύ να τον αγαπήσεις. Εσύ βαθιά να τον συγχωρήσεις. Έτσι όπως είναι, άσχημος, κουρασμένος, ταλαιπωρημένος, δυσκολεμένος και αμαρτωλός. Δώσε το φιλί της

αποδοχής, όπως ο Χριστός σε κάθε μη αξιαγάπητο.

Ξεκίνα την διαδρομή, κι ας μην νιώθεις έτοιμος. Κι ας μην νιώθεις τέλειος, καλός και φοβερός.

Δεν σε κάνει άσχημο η πτώση αλλά η αλαζονεία της τελειότητας. Δεν σε κατακρίνει το λάθος, αλλά η εμμονή και επιμονή σε αυτό.

Μην περιμένεις πρώτα να νιώσεις για να δώσεις. Μην περιμένεις πρώτα να έρθει για να πας, μην περιμένεις να νιώσεις καλά και τέλεια για να ζήσεις.

Είναι ψέμα αυτό του νου σου. Μια φυγή του ψυχισμού σου. Ένα παιγνίδι του μυαλού σου.

Σώπασε με προσευχή και ελπίδα. Ξεκίνα να βαδίζεις.

«Μα δεν ξέρω το δρόμο...» θα πεις. Ας μην τον γνωρίζεις δεν χρειάζεται. Όταν περπατάς ανοίγονται οι δρόμοι και βλέπεις παντού να ξεπροβάλουν μονοπάτια.

Εσύ απλά μην περιμένεις να νιώσεις έτοιμος για να ξεκινήσεις, είναι παγίδα, ξεκίνα και ο δρόμος θα σε διδάξει.

π. Λίβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.gr